

Galicia

GALICIA
LABORAL

Diario dixital da UGT de Galicia

**LOITA
polo TEU****ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 691 Semana do 15 ao 21 de agosto de 2016

A PRECARIIDADE E A FALTA DE PREVENCIÓN FAN QUE OS ACCIDENTES NO TRABALLO CONTINUÉN SENDO UNHA DAS GRANDES LACRAS DO MERCADO LABORAL

A EVOLUCIÓN DA SINISTRALIDADE NOS PRIMEIROS MESES DE 2016, CON 22 FALECIDOS, SITÚA A GALICIA Á CABEZA DO ESTADO CUNHA INCIDENCIA QUE DUPLICA A MEDIA ESTATAL

Lugo multiplica por catro a media estatal no índice de incidencia de accidentes mortais

Redacción.- Os datos referidos á sinistralidade rexistrada en Galicia nos seis primeiros meses do ano reflicten que esta non cesa e, ademais, os accidentes de carácter mortal sitúan a esta comunidade á cabeza do Estado no relativo aos índices de incidencia, é dicir, cando se relaciona o número de accidentes coa poboación asalariada. É evidente que, á vista dos datos, aínda queda moito por facer en materia de prevención e que as empresas seguen incumprindo as súas obrigas nesta materia. UGT-Galicia considera que os accidentes no traballo seguen a ser unha das grandes lacras do mercado laboral deste país e que a tan denunciada precariedade e devaluación do mercado de traballo tras as reformas laborais impostas tamén están detrás dunha gran parte destes sinistros. Así como, as políticas de recortes impostas que afectan a todos os eidos. Non obstante, UGT-Galicia considera que preservar a saúde e a vida dos traballadores debe ser obxectivo básico por parte de todos e non hai cabida neste senso para o aforro ou os recortes.

Unha análise dos datos de sinistralidade laboral nos seis primeiros meses do ano, de xaneiro a xuño reflicte que en Galicia rexistráronse 11.513 accidentes laborais, dos cales 22 foron mortais, 210 graves e 11.281 leves.

Dun xeito pormenorizado, as estatísticas reflicten que nos seis primeiros meses do ano faleceron en Galicia no seu posto de traballo un total de 22 persoas, 9 delas en A Coruña, 5 en Lugo, unha en Ourense e 7 en Pontevedra. Destaca o incremento de Lugo que pasa de tres falecidos hai un ano no mesmo período aos 5 actuais.

Por sectores, o que acontece na pesca segue a ser certamente preocupante, con

sete falecidos, un máis que hai un ano, pero é que tamén se produciu un forte incremento do número de accidentes de carácter grave, pasando do 18 a 25.

É evidente que urxen políticas públicas eficaces que velen polo cumprimento da normativa existente e que freen esta eiva que xa non é só laboral, senón que se trata dun problema de orde social.

Porque son moitas as persoas que falecen no seu posto de traballo pero tamén son moitas as que, vítimas de sinistros laborais, quedan mancadadas de por vida, coas consecuencias que todo isto carrega para os afectados e para as súas familias.

De feito, nos primeiros seis meses do ano rexistráronse en Galicia 210 sinistros de carácter grave aos que lles hai que sumar un total de 11.281 leves. No relativo aos sinistros graves, UGT-Galicia alerta do seu forte incremento, de 167, nos seis

primeiros meses de 2015, a 210, de xaneiro a xuño de 2016. E, como xa se apreciaba no parágrafo anterior, detrás destes, nunha alta porcentaxe dos casos, quedan vidas marcadas coas cargas que isto carrega, o primeiro e máis importante, no eido persoal, para os afectados e as súas familias, pero tamén no eido social e sanitario. Por iso, o Sindicato insiste en que investir en prevención é positivo para todos, para os traballadores e para a sociedade en xeral.

Continuando coa análise dos sinistros graves, hai que destacar que estes incrementáanse en todos os sectores, salvo na agricultura. No caso da pesca pasa de 18 a 25; de 40 a 48 no caso da industria; de 31 a 39 na construción; e de 56 a 78 no sector servizos. Deste total, 83 accidentes prodúcense en A Coruña, 23 en Lugo, 25 en Ourense e 79 en Pontevedra. Medrando en todas as provincias con respecto a hai un ano.

Segue na páxina seguinte .../...

GALICIA DUPLICA A MEDIA ESTATAL NA INCIDENCIA DE ACCIDENTES MORTAIS E LUGO A CUADRIPLICA

Estas cifras sitúan a Galicia á cabeza do Estado en materia de sinistralidade mortal, cun índice de incidencia (número de accidentes mortais por cada 100.000 asalariados) de 0,519 puntos, fronte aos 0,259 do Estado. Pero é que a provincia de Lugo (análise por provincias) tamén é a que rexistra o segundo maior índice de todo o Estado, cun 1,077 (só superada por Huesca, cun 1,4), duplicando, incluso, a media galega e multiplicando por catro a do resto do Estado. A provincia lucense e a de Huesca son as únicas nas que o índice de incidencia é superior a 1. Se se observa a táboa que se adxunta, a maior parte dos territorios están nunha media mensual de entre o 0,2 e o 0,3.

Estes datos, que non son só datos, detrás deles hai vidas, enfermidades e traxedias persoais e familiares, evidencian un claro incumprimento, ou renuncia, por parte das empresas en materia de prevención de riscos laborais e subliñan a necesidade de que as autoridades laborais e a Inspección de Traballo retomen con forza as campañas contra a sinistralidade laboral e velen polo cumprimento da normativa ao respecto.

Para UGT-Galicia, a crise non pode servir de escusa para poñer en perigo a vida dos traballadores. E, por outra banda, o Sindicato fai unha chamada de atención ás empresas galegas e á Xunta para que tomen nota dos datos que se rexistran nesta Comunidade autónoma, á cabeza, como xa se indicaba en parágrafos precedentes nos índices de incidencia, entre xaneiro e maio de 2016, en accidentes mortais.

LEIS FIRMES, CONTROIS RIGUROSOS E SINDICATOS FORTES CONTRA A SINISTRALIDADE LABORAL

O Sindicato insiste en que a precariedade no traballo xerada polas reformas laborais propiciou o incremento da temporalidade, os contratos parciais ou o emprego informal, algo que está producindo o deterioro da saúde e calidade de vida dos traballadores, así como, o aumento das desigualdades. Por iso, UGT-Galicia reclama un aumento das actuacións de control e cumprimento da normativa de seguridade e saúde no traballo, por parte das administracións, en todos os sectores e a todos os traballadores, sen distinción do seu tipo de relación laboral, tamaño ou sector da súa empresa, sen esquecer as estratexias de formación e concienciación e tendo en conta a necesidade de seguir fomentando a cultura preventiva.

UGT CUMPRE 128 ANOS

Redacción.- O pasado venres, 12 de agosto, cúmplense 128 anos da constitución da Unión Xeral de Traballadores, como resultado do Congreso Obreiro celebrado en Barcelona do 12 ao 14 de agosto de 1888.

Naquel Congreso, xerme histórico do sindicalismo de clase en España, participaron 44 sociedades obreiras (ou sociedades de resistencia) de diferentes partes do país e en representación de 5.154 asociados pertencentes a diferentes oficios, que pretendían constituír unha organización nacional que, mediante a actuación e resistencia organizadas, permitíselles mellorar en todos os sentidos as condicións de traballo.

Melloralas "apelando á folga ben organizada e solicitando dos Poderes públicos cantas leis favorezan os intereses do traballo, tales como a xornada de oito horas, fixación dun salario mínimo, igualdade de salarios para obreiros dun ou outro sexo, etc.", obxectivos que serían convertidos en leis durante a II República.

O resultado daquela reunión foi a constitución da Unión Xeral de Traballadores de España, que despois de 128 anos eríxese como un referente na defensa dos dereitos dos traballadores e un actor fundamental da vida pública do noso país.

Este 128º aniversario celébrase tras o 42º Congreso Confederado da organización, que o sindicato aproveitou para adecuar a súa estrutura territorial e sectorial á constante transformación do modelo social, político e económico do noso país.

Cambios que non fan senón reforzar a actuación de UGT na súa loita por conseguir empregos dignos e de calidade, por bos salarios e condicións de traballo, por aumentar a protección social e mellorar os servizos públicos fundamentais, co convencemento de que defender os alicerces do Estado de Benestar é un paso imprescindible para o desenvolvemento económico do país e os seus traballadores e loitar contra a pobreza, a desigualdade e a exclusión social.

Programa de garantía xuvenil

Programa extraordinario de activación para o emprego

INFÓRMATE!

Dirixete ás sedes de **UGT**
ou en: <http://www.ugtgalicia.org>

É NECESARIO AUMENTAR O CONTROL E AS INSPECCIÓN NAS EMPRESAS EN MATERIA DE SAÚDE E SEGURIDADE

Redacción.- UGT denuncia que a precariedade xerada pola reforma laboral está a producir unha deterioración da saúde e calidade de vida dos traballadores e as traballadoras así como o incremento das desigualdades. Os datos do primeiro semestre do ano mostran que continúa o repunte nas cifras de sinistralidade ao aumentar os accidentes laborais con baixa, sen baixa e os falecementos. O sindicato lamenta que moitos dos accidentes poderían evitarse realizando unha maior prevención dos riscos psicosociais, promovendo boas prácticas nos desprazamentos durante a xornada laboral e implantando medidas preventivas nos lugares de traballo e demanda ás Administracións maior coordinación e máis control do cumprimento da normativa de seguridade e saúde no traballo en todos os sectores e a todos os traballadores, sen esquecer as estratexias de formación e concienciación. A implicación dos poderes públicos e a dotación de recursos económicos, materiais e persoais son necesarios para integrar a prevención na sociedade.

Durante os seis primeiros meses do ano, producíronse un total de 639.404 accidentes laborais, experimentando, dita cifra, un incremento do 6,6% respecto do dato do 2015, o que supón 39.506 accidentes laborais máis.

276.069 accidentes laborais causaron baixa, o que supón un aumento do 8,6% en relación ao ano anterior, 21.872 traballadores e traballadoras máis.

Entre os accidentes que causaron baixa, 238.526 ocorreron durante a xornada laboral e 37.543 foron accidentes in itinere. Ambos os tipos de accidentes ascenden, sendo este incremento do 8,5% para os accidentes ocorridos durante a xornada laboral e do 9,3% para os accidentes in itinere.

A industria manufacturera e o comercio por xunto e menor, reparación de vehículos a motor, son as dúas seccións de actividade que rexistran a maior cantidade de accidentes laborais con baixa, 44.777 e 34.115 accidentes respectivamente. Os maiores incrementos son os rexistrados por hostalería cun 16,3% máis, seguido de construción e actividades administrativas cun 12,4% máis cada unha.

Os sobreesforzos físicos sobre o sistema musculo esquelético son a primeira causa de accidente de traballo con baixa con 94.686 casos. En segundo lugar, sitúanse os choques ou golpes contra obxecto inmóbil como caídas ou tropezos que rexistra 57.523 accidentes. A terceira causa máis frecuente de accidente con baixa é o choque contra obxectos en movemento, xerando un total de 32.765. Todas estas causas son facilmente evitables implantando medidas de seguridade adecuadas nos centros de traballo.

Tamén, notificáronse 363.335 accidentes sen baixa durante o período de referencia antes citado. Este tipo de accidente experimentou un incremento do 5,1% con respecto ao mesmo período de 2015, o que se traduce en 17.634 accidentes sen baixa máis. Por tanto, temos que volver insistir que seguen notificándose máis accidentes sen baixa que con baixa, feito que consideramos que pode relacionarse coa presión que sofren os traballadores e traballadoras no actual contexto económico e laboral, no que se incrementaron a precariedade e a falta de medidas preventivas nas empresas.

301 traballadores faleceron nos seis primeiros meses do ano, o que supón 16 mortes máis que en xuño de 2015 (+5,6%) e do total de falecementos, 226 ocorreron durante a xornada de traballo e 75 foron in itinere. Rexístrase un descenso de 13 mortes nos accidentes ocorridos durante a xornada laboral (-5,4%) e un incremento de 29 falecementos nos accidentes in itinere (+63%), comparando estes datos cos de Xuño de 2015.

Cada día falecen 2 traballadores no noso país. As principais causas de falecemento durante a xornada laboral son os infartos e derrames cerebrais (116 falecementos), os accidentes de tráfico (36 falecementos) e quedar atrapados, ser esmagado ou sufrir unha amputación (26 falecementos). Estes accidentes poderían evitarse realizando unha maior prevención dos riscos psicosociais, promovendo boas prácticas nos desprazamentos realizados durante a xornada laboral e implantando medidas preventivas nos lugares de traballo.

Desagregando os falecementos por sectores de actividade, durante o mes de Xuño, atopamos que houbo 119 mortes de traballadores e traballadoras no sector servizos, 46 no sector industrial, 32 no sector agrario e 29 na construción. Faleceron 3 traballadores menos no sector servizos (-2,5%), 14 menos en industria (-23,3%), 6 máis no sector primario (+23,1%) e 2 menos en construción (-6,5%).

En canto ao índice de incidencia do total dos accidentes de traballo con baixa laboral, é de 275,9 accidentes por cen mil traballadores ao mes, o que supón un 5,3% máis que no mesmo período do ano anterior. Por outra banda, as industrias extractivas é a sección de actividade que presenta o maior índice de incidencia, sendo leste de 920,6 accidentes por cen mil traballadores, seguido de construción cun índice de 573,2. Os índices de incidencia que máis se incrementan son os correspondentes a construción (+9,6%) e hostalería (+9,2%).

Por outra banda, o índice de incidencia dos accidentes mortais ascende a 0,261 accidentes mortais por cada 100.000 traballadores. A agricultura é o sector co maior índice de incidencia relativo a accidentes mortais sendo de 0,816, seguido de lonxe polo índice de construción (0,658), en terceiro lugar atópase o sector industrial cun índice de 0,403 e por último, como vén sendo habitual, sitúase o sector servizos cun índice de 0,178 puntos, o único por baixo da media.

A precariedade no traballo xerada pola reforma laboral ha propiciado o incremento da temporalidade, os contratos parciais ou o emprego informal, o que está a producir a deterioración da saúde e calidade de vida dos traballadores e traballadoras, así como o aumento das desigualdades o que aboca a moitas persoas para caer en situacións de exclusión social.

Neste sentido, a Unión Xeral de Traballadores reclama un aumento das actuacións de control do cumprimento da normativa de seguridade e saúde no traballo, por parte das Administracións, en todos os sectores e a todos os traballadores, sen distinción do seu tipo de relación laboral, tamaño ou sector da súa empresa, sen esquecer as estratexias de formación e concienciación, tendo en conta a necesidade de seguir fomentando a cultura preventiva.

O sindicato subliña a necesidade de establecer unha maior coordinación entre as diferentes administracións públicas para mellorar a resposta ante situacións de risco e lembra que a implicación dos poderes públicos e a dotación de recursos económicos, materiais e persoais son necesarios para integrar a prevención na sociedade.

A PRÓRROGA DO PREPARA INSUFICIENTE PARA CUBRIR A ESCASA PROTECCIÓN POR DESEMPREGO

Redacción.- A Vicesecretaría Xeral de UGT, Cristina Antoñanzas, cualificou de positiva a prevista prórroga do Plan de Recualificación Profesional (PREPARA) por seis meses máis, ata febreiro de 2017, posto que segue sendo un programa necesario, que achega medidas de recualificación, inserción laboral e apoio de rendas para algún dos colectivos de traballadores e traballadoras que esgotaron as prestacións por desemprego de nivel contributivo ou os subsidios. O sindicato sempre defendeu e promoveu a prórroga deste programa de duración semestral, desde que se implantou en febreiro de 2011.

Precisamente grazas á presión sindical logrouse que a prórroga deste programa fose automática sempre que a taxa de paro estivese primeiro por encima do 20%, e desde abril deste ano, por encima do 18%. Por tanto, posto que a taxa de paro segundo a EPA do segundo trimestre sitúase no 20%, a prórroga debía producirse de maneira automática.

Con todo, Antoñanzas considera que o Programa PREPARA, tal e como está deseñado na actualidade e no contexto de elevado paro e escasa protección por desemprego existente, "resulta moi insuficiente".

Hai que lembrar que o endurecemento dos criterios de acceso que levou a cabo o Goberno de Rajoy en agosto de 2012 supuxo un recorte moi importante do número

de beneficiarios do mesmo. Por iso, UGT reclama que se recuperen os criterios de acceso existentes antes de entrar en vigor o Real Decreto-lei 23/2012, do 24 de agosto. "É unha das medidas que vimos reivindicando desde antes das eleccións xerais do 26 de xuño", e que se inclúe no documento 20 actuacións urxentes polo progreso e o benestar social, elaborado conxuntamente con CCOO, e que se enviaron aos partidos políticos para que as impulsen. Así mesmo, deben ampliarse os criterios de acceso ao Programa de Activación para o Emprego (PAE).

En conxunto, a taxa de cobertura das prestacións por desemprego caeu 15 puntos porcentuais desde decembro de 2011, pasando do 70,7% dos parados rexistrados nos servizos públicos de emprego a só o 55,1%. Tendo en conta o número total de desempregados que estima a EPA, hai 2,6 millóns de traballadores en situación de desemprego que non perciben ningunha prestación, unha situación que é unha das causas principais do aumento do número de traballadores en situación de pobreza e exclusión social.

Por outra banda, a dotación das políticas activas de emprego en España é manifestamente insuficiente, debido aos fortes recortes orzamentarios que sufriron de 2011 a 2013, de 3.500 millóns de euros, a metade do orzado en 2011. En 2016 segue sendo 2.100 millóns inferior ao orzamento daquel ano, a pesar de que a taxa de paro é practicamente a mesma.

Por iso desde UGT demándase que se duplique a dotación das políticas activas de emprego, e que se reorienten os seus recursos, xa que agora destínanse 3.700 millóns de euros a bonificar a contratación das empresas, unha política moi custosa sobre a que existe amplo consenso destacando a súa ineficacia para crear emprego de maneira permanente. No seu lugar, é preciso implantar como un dereito o tratamento personalizado dos desempregados a través da orientación e intermediación públicas e a formación e recualificación.

OS RETOS QUE EXPÓN UGT AO NOVO GOBERNO

ESTABLECER UNHA PRESTACIÓN DE INGRESOS MÍNIMOS PARA LOITAR CONTRA A POBREZA

Redacción.- A longa crise e as políticas de austeridade impostas puxeron de manifesto a insuficiencia do noso sistema de protección social. A expulsión de millóns de traballadores e traballadoras do mercado laboral ha incrementado os seus niveis de pobreza e exclusión social ante a incapacidade das redes públicas de protección de cubrir as súas necesidades mínimas. Por iso, UGT reclama unha prestación de ingresos mínimos que garanta uns ingresos básicos para as persoas sen recursos, vinculada á Seguridade Social, cunha contía de 426 euros (que aumente en función dos compoñentes da unidade familiar) que se mantéña mentres a persoa estea nesta situación. Desta forma, lograremos que moitas persoas poidan saír do limiar da pobreza e vivir con dignidade.

UGT e CCOO propuxeron, mediante unha Iniciativa Lexislativa Popular, a crea-

ción dunha prestación de ingresos mínimos que garanta uns ingresos básicos a todas aquelas persoas que podendo e querendo traballar non poden facelo, que carecen de recursos que lles permitan vivir con dignidade, e a quen os actuais instrumentos de protección social non dan resposta. Ante esta situación débese incrementar o gasto social para que, a todos estes cidadáns e cidadás, o sistema de protección social garántalles uns recursos mínimos. Trátase de configurar e ampliar o sistema de protección social actual, para que poida amparar as situacións novas que agora se expoñen.

Por iso, UGT cre que esta Iniciativa debe ser unha das primeiras que se aborde nas Cortes da próxima lexislatura, posto que responde a unha emerxencia social: garantir unhas condicións básicas para

atender as necesidades máis esenciais das persoas que, con dispoñibilidade para traballar, carecen de emprego e duns recursos económicos mínimos para si ou para os familiares ao seu cargo.

Unha prestación que vai dirixida a persoas entre 18 e 65 anos, que non reúnen as condicións para outras prestacións e que leven inscritos no desemprego, polo menos, un ano, polo que se calcula que os beneficiarios potenciais serían algo máis de 2 millóns de persoas.

POÑER EN MARCHA UN PLAN ESTATAL DE LOITA CONTRA A POBREZA QUE ASEGRE AS PERSOAS O ACCESO A BENS ESENCIAIS

Redacción.- Para UGT é esencial que o próximo Goberno comprométase a desenvolver un plan estatal de loita contra a pobreza e a exclusión social, que asegure a alimentación básica e o acceso a bens esenciais tales como a auga, a electricidade, o gas e a calefacción das persoas sen recursos, así como o acceso a dereitos fundamentais como a educación de calidade, a protección universal da saúde, a protección da vivenda evitando a súa perda ou o establecemento de axudas de emerxencia social para os cidadáns e cidadás que non teñen recursos mínimos.

No momento actual, faise máis necesario que nunca abordar as novas situacións de pobreza que se están presentando no noso país, derivadas da persistencia e intensidade do desemprego masivo e de longa duración e o recorte dos servizos e prestacións públicas esenciais.

Para iso é preciso desenvolver unha estratexia global que permita abordar a loita contra a pobreza e a exclusión social de forma transversal, permitindo identificar liñas concretas de actuación, con obxectivos claramente diferenciados. Pero tamén incidir de maneira específica sobre as políticas que maior incidencia teñen na vida cotiá das familias, que afectan a

dúas das súas necesidades básicas máis elementais: a vivenda e o acceso á enerxía.

O sindicato considera que é urxente desenvolver un plan estatal de loita contra a pobreza que estableza medidas puntuais dirixidas a atenuar o impacto social negativo nos grupos máis vulnerables e mitigar as consecuencias da crise no momento actual.

Estas medidas deben garantir o acceso a dereitos fundamentais como a educación de calidade, a protección universal da saúde, a protección da vivenda evitando a súa perda, e o establecemento de axudas de emerxencia social, concibidas estas baixo os criterios de suficiencia e universalidade para os cidadáns e cidadás que non teñen recursos mínimos.

Para iso, deberanse incrementar estas axudas, de tal forma que se garanta unha alimentación básica para todas as persoas membro da unidade familiar, e o acceso a bens esenciais tales como a auga, a electricidade, o gas e a calefacción.

UGT destaca ademais a importancia de desenvolver un plan estatal para o desenvolvemento de parques públicos de vivendas en aluguer a disposición dos Concellos, que ase-

guren o dereito a unha vivenda digna e adecuada para aquelas persoas que carezan de recursos e atópanse en situación de necesidade, con especial protección das e os menores. Así mesmo, deberá conter plans viables de reestruturación da débeda, quitas ou dación en pago para aquelas persoas cuxo pago éelles imposible.

Nesta liña, tamén é preciso establecer un procedemento acordado entre as administracións públicas e o sector financeiro para acabar cos desafiuzamentos de primeiras vivendas que non estean acompañados dunha alternativa para os desaloxados ou chegar a acordos co sector eléctrico e as administracións públicas que garanta un mínimo social de subministración para combater a pobreza enerxética.

Un novo dereito subxectivo, vinculado á Seguridade Social, financiado vía Presupostos Xerais do Estado, que permita aos seus beneficiarios ter unha contía de 426 euros, o 80% do IPREM de 2015 (532,51 euros), que aumentará en función do número de compoñentes da unidade familiar e que se mantéña mentres a persoa siga nesta situación; e que sería incompatible con outras prestacións da Seguridade Social.

AUMENTAR A IDADE DE XUBILACIÓN NUN PAÍS CON MÁIS DA METADE DOS MOZOS EN PARO É INVEROSÍMIL

Redacción.- A Vicesecretaria Xeral de UGT, Cristina Antoñanzas manifestou hoxe que a proposta do Bundesbank alemán de elevar a idade de xubilación ata os 69 anos é unha medida impensable nun país como España no que a maior parte dos parados de longa duración son maiores de 55 anos e máis da metade dos mozos carecen de emprego.

Cristina Antoñanzas subliñou que para asegurar a sustentabilidade das pensións en España é necesario loitar contra a precariedade laboral provocada pola reforma laboral, xa que "a temporalidade, a parcialidade e os baixos salarios están a dar lugar a unha redución dos ingresos por cotizacións á Seguridade Social e esta tendencia só pode investirse con emprego de calidade e mellores salarios, non mediante un aumento da idade de xubilación. Non é un problema de natalidade senón de número de cotizantes e calidade das cotizacións provocado polo alto desemprego, a precariedade e os baixos salarios".

"Pola contra, UGT aposta por recuperar a xubilación parcial aos 60 anos unida ao contrato de substitución, entre outras cuestións, como fórmula de saída para os traballadores maiores e ingreso dos mozos no mercado laboral con cotizacións dignas e, ao mesmo tempo, é fundamental buscar mecanismos que permitan aos parados maiores de 55 anos acceder a pensións dignas xa que, na actualidade, a maioría destas estas persoas dificilmente volverán atopar emprego despois de cotizar durante máis de 35 anos e verán reducidas as súas pensións ata un 50%".

"Ademais", destacou, "é preciso reactivar o Pacto de Toledo e abrir un espazo de negociación cos axentes económicos e sociais para buscar fórmulas definidas de financiamento da Seguridade Social vía presupostos, suprimir os factores que debilitan o sistema de pensións e os seus ingresos, como a precariedade do emprego, a desvalorización salarial e as políticas de redu-

ción de cotizacións, e completar a separación de fontes de financiamento da Seguridade Social para que as cotizacións sociais financien a parte contributiva e as prestacións non contributivas e os gastos de xestión do sistema páguese con cargo aos Orzamentos Xerais do Estado".

A Vicesecretaria Xeral de UGT, lembrou que en España hai moitos sectores, nos que traballar con esa idade nas condicións adecuadas non é viable nin xusto e que non só se pode pensar na capacidade do traballador de desenvolver o traballo, hai antepoñer a saúde deses traballadores.

Para finalizar, Cristina Antoñanzas denunciou que tanto o Bundesbank como o Banco Central de España deberían centrarse en realizar o seu traballo e "vixiar a actuación dos bancos "algúns rescatados con diñeiro público- antes que opinar sobre cuestións que incumben aos traballadores".